

lioniere — jeg erindrer ikke det Tal, den ærede Formand angav, at der nu var paa Udgiftsiden, men flere Millioner blev Understudet i hvert Fald. Det kan jeg som Finantsminister se paa med den største Ro af Verden. Det forekommer mig, at i en fornuftig Statshusholdning maa der først og fremmest spørges: Hvad er Statens Fornødenhed? Og for saa vidt denne Fornødenhed ikke overstiger Statens Kræfter, er det ikke berettiget at sige, at et Understud paa Finantsloven betegner en slet Statshusholdning. Da det er Indtægtsiden af Finantsloven, der foreligger, maa jeg tillade mig at gjøre en Indsigelse imod, hvad det ærede Mindretal har anført i sin Betænkning, at Indtægterne ere paaregnede paa § 5 med et saa stort Beløb, at man maatte være belabet paa, at de vilde indkomme med 1 rund Million mindre. En lignende Bemærkning fandtes i en Betænkning fra det andet Thing, der fremkom omtrent ved Suletid. Om jeg ikke huster feil, var det den Gang $1\frac{1}{4}$ Mill., man skulde have regnet feil paa § 5. Jeg skal tillade mig at oplyse, at dersom Toldindtægter med Mere vare opførte paa Finantsloven efter de Erfaringer, vi have om de sidste 12 Maaned, det vil althaa sige Februar Maaned med, saa vilde de være at opføre med 26,804,000, medens de paa Finantslovsforslaget ere opførte med 27,267,000 Kr. Finantslovsforslagets Overlag udtrykker, som de Herrer vide, hvad Indtægterne i Virkeligheden have været fra 1ste August 1885 til 1ste August 1886, althaa for en Periode, der ligger temmelig langt tilbage. Dersom man i Stedet for denne Periode havde taget de sidst kjendte 12 Maaned, saa vilde Formindstelsen i Indtægten dog kun have været paa Overlaget 463,000 Kr., althaa meget langt fra den $1\frac{1}{4}$ Million, som man fra Oppositionens Side har villet gjøre gjældende vare regnede for meget. Men dertil kommer, at i den sidste Tid have disse Indtægter været i Stigning, samt at vort Tilgodehavende paa Kreditoplag omtrent i samme Tid er voget til det samme Beløb, fordi man naturligtvis udstrækker sin Kreditoplagsret til det Yderste i en saa pengeknapp Tid, og fordi at man fra Toldvæsenets Side indrømmer Kredit saa yderlig som det vel er muligt. Althaa med andre Ord, der er omtrent Balance. De sidste 12 Maaned have vi i Virkeligheden svaret til det, som er paaregnet i Finantslovsforslaget. Saaledes hænger det sammen med den store formentlige Feilregning, Overvurdering med Hensyn til, hvad der er opført nu paa Finantslovsforslagets § 5 Nr. 5.

Th. Nielsen: Med Hensyn til hvad der er Statens Fornødenheder og øvrige Fornødenheder, som den høitærede Minister siger, maa jeg bemærke, som jeg før har sagt, at derom kan hverken det ærede Ministerium, ei heller Landsthinget, ei heller Folkethinget alene, hver for sig, sige, hvad der er absolut Fornødenhed. Det kan kun den samlede Lovgivningsmagt. Den høitærede Minister hævdede fremdeles, at jeg var aldeles uberettiget til at sige, at den store Kassebeholdning var kommen til Stede ved mindre rigtige Skatter. Jeg skal ikke vende tilbage til det; Tiden tillader ikke en Debat med den høitærede Minister om den ekstraordinære Krigsskat, men jeg vil tillade mig at henvise til, hvad derom er forhandlet med den høitærede Minister i det andet Thing, og vil da spørge, om Nogen tænkte den Gang, da denne Lov blev vedtaget, den 5te August 1864, at den skulde være ved Magt endnu 23 Aar efter; i hvert Fald har den Mand, som har fremsat Lovforslaget, men som nu ligger sig, sagt, at han aldrig havde drømt om Sligt, og havde han drømt om det, havde han sørget for, at Loven havde faaet en anden Affattelse. Dertil tillader jeg mig at henvise den høitærede Finantsminister. For Resten vil jeg dermed ikke have sagt, at jeg ønsker denne Skat ophevet purt og bart, men man kunde saa lempe paa andre Punkter. Jeg tror for Resten ikke, jeg har brugt det Udtryk en „slet Statshusholdning“; dersom jeg har brugt det, vil jeg i hvert Fald sige, at det har været et mindre heldigt Udtryk. Men jeg vil forøvrigt sige, jeg frygter ikke de store Udgifter, heller ikke Underbalancen, naar, vel at mærke, Pengene blive brugte til Ting, som den samlede Lovgivningsmagt har billiget, og naar man faar virkelige Reformer. Men naar Pengene bruges til Ting, som den Del af Representationen, der dog udtrykker, i hvert Fald til en vis Grad, Befolkningens Tankegang, den ene Side i Befolkningens Tankegang, ikke alene ikke har givet sit Minde til, men stemt imod, saa tillader jeg mig at sige, at det er en mindre god Statshusholdning.

Finantsministeren (Strup): Det, der forelaa, da det ærede Medlem udtalte sig forrige Gang, var Spørgsmaalet om at vedtage Finantsloven, saaledes som Udvalgets Flertal har indstillet den, og det var denne Vedtagelse af dette Thing, som har samme Bevillingsret som det andet Thing, som det ærede Medlem tillod sig at stemple som værende en slet Statshusholdning. Det